

I, igualment, l'informe tècnic pot fer-lo en part l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en col·laboració amb l'entitat acreditada.

D'altra banda, també s'inclou una disposició addicional per adaptar la denominació dels ministeris i òrgans directius que consten al Reial decret esmentat a la seva denominació actual.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Indústria, Turisme i Comerç i d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 12 de gener de 2007,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 1432/2003, de 21 de novembre, pel qual es regula l'emissió pel Ministeri de Ciència i Tecnologia d'informes motivats relatius al compliment de requisits científics i tecnològics, als efectes de l'aplicació i interpretació de deduccions fiscals per activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica.*

El Reial decret 1432/2003, de 21 de novembre, pel qual es regula l'emissió pel Ministeri de Ciència i Tecnologia d'informes motivats relatius al compliment de requisits científics i tecnològics, als efectes de l'aplicació i interpretació de deduccions fiscals per activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica, es modifica en els termes següents:

U. L'article 4 té la redacció següent:

«Article 4. *Competència per emetre informes.*

1. L'òrgan competent per emetre, amb caràcter general, els informes motivats a què es refereix aquest Reial decret és el director general de Desenvolupament Industrial del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. En els supòsits en què l'informe motivat es refereixi a projectes de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica que hagin donat lloc a una patent o model d'utilitat o sobre els quals s'hagi obtingut un informe tecnològic de patents de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, s'han de convenir amb el director d'aquest organisme les condicions generals de col·laboració, en els termes fixats a l'apartat 4 de l'article 5.

2. La competència per emetre informes motivats correspon al director general del Centre per al Desenvolupament Tec que prèviament hagin estat finançats com a conseqüència de la seva presentació a qualsevol de les línies de suport financer a projectes empresarials que gestiona el Centre. En aquests casos no és necessari aportar l'informe tècnic a què es refereix l'apartat 3 de l'article 5 d'aquest Reial decret.

3. Quan es tracti de projectes sobre eficiència energètica i ús racional de l'energia, així com de suport a la diversificació de les fonts de proveïment i impuls de la utilització de les energies renovables, la competència per emetre els informes motivats correspon al director general de l'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia (IDAE).»

Dos. L'apartat 3 de l'article 5 té la redacció següent:

«3. Igualment, llevat dels casos en què l'òrgan competent per emetre informes vinculants ho determini així, el sol·licitant ha de presentar un informe tècnic de qualificació de les activitats i identificació de les despeses i inversions associades a recerca i desenvolupament o innovació, d'acord amb les definicions d'aquests conceptes i els requisits científics i tecnològics que estableix l'article 35 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial

decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, emès per una entitat degudament acreditada per l'Entitat Nacional d'Acreditació (ENAC).»

Tres. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 5, que té la redacció següent:

«4. Als efectes de l'emissió de l'informe tècnic que consta a l'apartat anterior, les entitats degudament acreditades han de convenir la realització d'una part de l'informe amb l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en els casos en què l'informe motivat es refereixi a projectes de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica que hagin donat lloc a una patent o model d'utilitat o sobre els quals s'hagi obtingut un informe tecnològic de patents de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. La Direcció General de Desenvolupament Industrial ha de comprovar que s'ha col·laborat en la realització de l'informe tècnic aportat pel sol·licitant.»

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin el que disposa aquest Reial decret o s'hi oposin.

Disposició final primera. *Adaptació de denominacions.*

Les referències que consten al Reial decret 1432/2003, de 21 de novembre, relatives a: Ministeri de Ciència i Tecnologia, Ministeri d'Hisenda i article 33 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, s'han d'entendre fetes a: Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, Ministeri d'Economia i Hisenda i article 35 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, respectivament.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 12 de gener de 2007.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

743 *REAL DECRETO 3/2007, de 12 de gener, pel qual es modifica el Reglament del Servei Jurídic de l'Estat, aprovat pel Reial decret 997/2003, de 25 de juliol. («BOE» 12, de 13-1-2007.)*

L'organització del Servei Jurídic de l'Estat ha tingut tradicionalment una estructura provincial, sota la direcció centralitzada de l'Advocacia General de l'Estat-Direcció del Servei Jurídic de l'Estat. Amb això, no només es responia a l'estructura administrativa de l'Estat, sinó que s'acomodava, en gran manera, a la Planta judicial amb la qual es relaciona gran part de l'assistència jurídica.

Ara bé, el fet que l'organització de l'Administració General de l'Estat i de la Planta judicial segueixi sent en gran part provincial no pot ser un obstacle perquè es consideri que la implantació de les comunitats autònomes s'ha de reconèixer organitzativament en un servei de l'Estat, que s'acomoda, així, a l'existència d'un òrgan únic de representació del Govern a la comunitat autònoma, el

delegat del Govern, i a la influència que el fet autonòmic té en l'exercici de les pròpies competències de l'Estat. Tampoc no es pot oblidar el paper que els tribunals superiors de justícia de les comunitats autònomes exerceixen en la culminació de l'organització judicial en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma, i la seva incidència en el sistema de recurs i de fixació de doctrina jurisprudencial sobre el dret autonòmic, que cada vegada adquireix més presència en l'actuació de les entitats del sector públic en els àmbits territorials respectius.

Això comporta una necessària centralització d'àmbit autonòmic que permeti efectuar un assessorament comprensiu i integral al delegat del Govern, des de la perspectiva que dona el coneixement de la realitat de l'assistència jurídica a tota l'Administració perifèrica de l'Administració General de l'Estat a la comunitat autònoma; i també garantir una deguda coordinació dels assumptes contenciosos que culminen davant el tribunal superior de justícia, bé sigui per traslladar aquests criteris a la resta d'òrgans assessorats i altres unitats del Servei Jurídic, o bé per permetre una eficaç detecció de criteris jurisprudencials divergents que puguin ser pressupòsit del corresponent recurs d'unificació de doctrina.

En resum, és inqüestionable que l'acció jurídica de l'Estat s'ha de coordinar intensament en els seus diferents àmbits, el provincial, l'autonòmic i el central, i s'ha de configurar sense tardança aquest segon esglaó organitzatiu, actualment absent, cosa que dificulta el funcionament i, per tant, també el grau de compliment dels objectius del servei de l'assistència jurídica, que ha d'estar presidida per l'agilitat, la qualitat i la unitat de doctrina, en l'escenari de complexitat creixent en què ens movem.

Aquestes finalitats s'acompleixen mitjançant la instauració d'una instància funcional d'àmbit territorial autonòmic, l'advocat de l'Estat en cap a la comunitat autònoma, la funció fonamental del qual és coordinar l'assistència jurídica en l'àmbit de la comunitat autònoma i l'assessorament especial del delegat del Govern. Això s'ha dut a terme mitjançant la previsió d'aquesta figura en el Reglament del Servei Jurídic de l'Estat, aprovat pel Reial decret 997/2003, de 25 de juliol.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Justícia i d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 12 de gener de 2007,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament del Servei Jurídic de l'Estat, aprovat pel Reial decret 997/2003, de 25 de juliol.*

S'afegeixen tres apartats a l'article 8, numerats com a 3, 4 i 5, que tenen la redacció següent:

«3. Per a la coordinació de l'assistència jurídica i el suport a les advocacies de l'Estat provincials, al territori de cada comunitat autònoma hi ha d'haver un advocat de l'Estat en cap, a la Delegació del Govern corresponent, amb dependència orgànica i funcional de l'Advocacia General de l'Estat-Direcció del Servei Jurídic de l'Estat, que exerceix, a més de les funcions que s'expressen a l'apartat següent, les pròpies de l'advocat de l'Estat en cap a la província on té la seva seu.

4. Sense perjudici de la superior direcció i competències de l'Advocacia General de l'Estat-Direcció del Servei Jurídic de l'Estat, correspon a l'advocat de l'Estat en cap a la comunitat autònoma la coordinació de l'assistència jurídica de l'Administració perifèrica de l'Administració General de l'Estat a la comunitat autònoma i el suport a les advocacies de l'Estat provincials, la direcció dels assumptes de

transcendència supraprovincial, l'assessorament especial a la Delegació del Govern a la respectiva comunitat autònoma, així com l'assistència a l'Advocacia General de l'Estat-Direcció del Servei Jurídic de l'Estat en la formació de criteris unitaris d'interpretació i actuació. A aquests efectes, s'han de concretar i desplegar per ordre ministerial les funcions que ha d'assumir respecte de les advocacies de l'Estat a l'Administració perifèrica de l'Administració General de l'Estat a la comunitat autònoma, incloses les que es descriuen en aquest Reglament com a pròpies de prefectura d'una unitat.

5. Si les especialitats de configuració dels tribunals superiors de justícia o dels òrgans objecte d'assessorament ho aconsellen o ho requereixen, l'Advocacia General de l'Estat-Direcció del Servei Jurídic de l'Estat ha d'establir l'atribució de part de les funcions i competències de l'Advocat de l'Estat en cap a la comunitat autònoma, sense perjudici de la subsistència i condició d'aquest, en un altre advocat de l'Estat, respecte de tot o part del territori de la comunitat autònoma.»

Disposició final primera. *Desplegament i execució.*

El ministre de Justícia ha d'adoptar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del present Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 12 de gener de 2007.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

744 *REIAL DECRET 4/2007, de 12 de gener, pel qual s'aproven els mètodes d'anàlisi quantitatives de mesclures binàries de fibres tèxtils. («BOE» 12, de 13-1-2007.)*

Com a conseqüència de l'adhesió d'Espanya a les Comunitats Europees i recollint els principis de la Directiva 71/307/CEE del Consell, de 26 de juliol de 1971, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre les denominacions tèxtils, i les seves modificacions posteriors, es va aprovar el Reial decret 928/1987, de 5 de juny, relatiu a l'etiquetatge de composició dels productes tèxtils.

Atès que per complir el Reial decret esmentat era necessari establir uns mètodes d'anàlisi quantitatives de mesclures binàries i ternàries de fibres tèxtils, per adaptar així la nostra normativa a les exigències de la legislació comunitària, per mitjà del Reial decret 656/1989, de 2 de juny, pel qual s'aproven els mètodes d'anàlisi quantitatives de mesclures binàries i terciàries de fibres tèxtils, es van declarar oficials els mètodes establerts per la Comunitat Europea mitjançant les directives 72/276/CEE i 73/44/CEE del Consell, de 17 de juliol de 1972 i de 26 de febrer de 1973, respectivament, i les seves modificacions posteriors, a fi que la determinació de la composició en fibres dels productes tèxtils, tant pel que es refereix al tractament previ de la mostra com a la seva anàlisi quantitativa, s'efectués a través de mètodes uniformes.